

الرؤساء يصممون قتل يسوع

¹وَلَمَّا اكْمَلَ يَسُوعُ هَذِهِ الْأَقْوَالَ كُلَّهَا قَالَ لِتَلَامِيذِهِ: ²تَعْلَمُونَ أَنَّهُ بَعْدَ يَوْمَيْنِ يَكُونُ الْفِصْحُ، وَابْنُ الْإِنْسَانِ يُسَلَّمُ لِيُصَلَّبَ.

³جَمِيعُ اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ وَشُيُوعُ الشَّعْبِ إِلَى دَارِ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ، الَّذِي يُدْعَى قَيْافَا، ⁴وَتَشَاوَرُوا لِكَيْ يُمَسِّكُوا يَسُوعَ بِمَكْرٍ وَيَقْتُلُوهُ. ⁵وَلَكِنَّهُمْ قَالُوا: لَيْسَ فِي الْعِيدِ، لِئَلَّا يَكُونَ شَعْبٌ فِي الشَّعْبِ.

إمرأة تدهن يسوع بالطيب

⁶وَفِيمَا كَانَ يَسُوعُ فِي بَيْتٍ عَنِيَا فِي بَيْتِ سِمْعَانَ الْأَبْرَصِيِّ تَقَدَّصَتْ إِلَيْهِ امْرَأَةٌ مَعَهَا قَارُورَةُ طِيبٍ كَثِيرٍ الثَّمَنِ فَسَكَبَتْهُ عَلَى رَأْسِهِ وَهُوَ مُتَّكِئٌ. ⁸فَلَمَّا رَأَى تَلَامِيذُهُ ذَلِكَ اعْتَاطُوا قَائِلِينَ: لِمَاذَا هَذَا الْإِثْلَافُ؟ ⁹لأنَّهُ كَانَ يُمَكِّنُ أَنْ يُبَاعَ هَذَا الطِّيبُ بِكَثِيرٍ وَيُعْطَى لِلْفُقَرَاءِ. ¹⁰فَعَلِمَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: لِمَاذَا تُرْجِعُونَ الْمَرْأَةَ؟ فَإِنَّهَا قَدْ عَمِلَتْ بِي عَمَلًا حَسَنًا. ¹¹لأنَّ الْفُقَرَاءَ مَعَكُمْ فِي كُلِّ حِينٍ، وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ مَعَكُمْ فِي كُلِّ حِينٍ. ¹²فَإِنَّهَا إِذْ سَكَبَتْ هَذَا الطِّيبَ عَلَى جَسَدِي إِنَّمَا فَعَلَتْ ذَلِكَ لِأَجْلِ تَكْفِينِي. ¹³الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: حَيْثُمَا يُكْرَرُ يَهْدَا الْإِنْجِيلُ فِي كُلِّ الْعَالَمِ، يُخْبَرُ أَيْضًا بِمَا فَعَلْتُمْ هَذِهِ تَذْكَارًا لَهَا.

خيانة يهوذا

¹⁴جَمِيعُ ذَهَبَ وَاحِدٌ مِنَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ، الَّذِي يُدْعَى يَهُودَا الْإِسْخَرْيُوطِيُّ، إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَقَالَ: ¹⁵مَاذَا تُرِيدُونَ أَنْ تُعْطُونِي وَأَنَا أَسْلَمُهُ إِلَيْكُمْ؟ فَجَعَلُوا لَهُ ثَلَاثِينَ مِنَ الْفِصَّةِ. ¹⁶وَمِنْ ذَلِكَ الْوَقْتِ كَانَ يَطْلُبُ فُرْصَةً لِيُسْلَمَهُ.

مائدة الفصح

¹⁷وَفِي أَوَّلِ أَيَّامِ الْقَطِيرِ تَقَدَّهَ التَّلَامِيذُ إِلَى يَسُوعَ قَائِلِينَ لَهُ: أَيْنَ تُرِيدُ أَنْ نُعِدَّ لَكَ لِتَأْكُلَ الْفِصْحَ؟ ¹⁸فَقَالَ: اذْهَبُوا إِلَى الْمَدِينَةِ إِلَى فُلَانٍ وَقُولُوا لَهُ: الْمُعَلِّمُ يَقُولُ إِنَّ وَقْتِي قَرِيبٌ، عِنْدَكَ أَصْنَعُ الْفِصْحَ مَعَ تَلَامِيذِي. ¹⁹فَعَمِلَ التَّلَامِيذُ كَمَا أَمَرَهُمْ يَسُوعُ وَأَعَدُّوا الْفِصْحَ.

يسوع يُنبئ بالخيانة

²⁰وَلَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ اجْتَمَعَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ. وَفِيمَا هُمْ بِأَكْلِهِمْ قَالَ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ وَاحِدًا مِنْكُمْ يُسَلِّمُنِي. ²²فَحَزَرُوا جِدًّا وَابْتَدَأَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ يَقُولُ لَهُ: هَلْ أَنَا هُوَ يَا رَبِّ؟ فَاجَابَ وَقَالَ: الَّذِي يَعْصِي يَدَهُ مَعِي فِي الصَّحْقَةِ هُوَ يُسَلِّمُنِي. ²⁴إِنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ مَاضٍ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ عَنْهُ، وَلَكِنْ وَئَلَا لِدَلِيلِكَ الرَّجُلِ الَّذِي بِهِ يُسَلَّمُ

Der Rat der Juden beschließt Jesus zu töten

¹Und es begab sich, als Jesus alle diese Reden vollendet hatte, sprach er zu seinen Jüngern: ²Ihr wisst, dass nach zwei Tagen Passa ist; und der Menschensohn wird überantwortet werden, damit er gekreuzigt werde.

³Da versammelten sich die Hohenpriester und Schriftgelehrten und die Ältesten im Volk im Palast des Hohenpriesters, der hieß Kaiphas, ⁴und hielten Rat, wie sie Jesus mit List ergreifen und töten könnten. ⁵Sie sprachen aber: Ja nicht auf dem Fest, damit nicht ein Aufruhr unter dem Volk entsteht!

Jesu Salbung in Bethanien

⁶Als nun Jesus in Bethanien war, im Hause Simons des Aussätzigen, ⁷da trat zu ihm eine Frau, die hatte ein kostbares Glas mit Salböl und goss es auf sein Haupt, als er zu Tisch saß. ⁸Als das seine Jünger sahen, wurden sie unwillig und sprachen: Wozu diese Vergeudung? ⁹Es hätte teuer verkauft und den Armen gegeben werden können. ¹⁰Als das Jesus merkte, sprach er zu ihnen: Was bekümmert ihr die Frau? Sie hat ein gutes Werk an mir getan. ¹¹Arme habt ihr allezeit bei euch; mich aber habt ihr nicht allezeit. ¹²Dass sie dieses Salböl auf meinen Leib gegossen hat, tat sie für mein Begräbnis. ¹³Wahrlich, ich sage euch: Wo dieses Evangelium gepredigt wird in der ganzen Welt, da wird man auch sagen zu ihrem Gedächtnis, was sie getan hat.

Judas plant Jesus zu verraten

¹⁴Da ging einer von den Zwölfen, mit Namen Judas Iskariot, zu den

ابْنُ الْإِنْسَانِ، كَانَ خَيْرًا لِدَلِكِ الرَّجُلِ لَوْ لَمْ يُوَلَّد. ²⁵ قَسَالَ يَهُودًا، مُسَلَّمُهُ: هَلْ أَنَا هُوَ، يَا سَيِّدِي؟ قَالَ لَهُ: أَنْتَ قُلْتَ.

العشاء الرباني

²⁶ وَفِيمَا هُمْ يَأْكُلُونَ أَخَذَ يَسُوعُ الْخُبْزَ وَبَارَكَ وَكَسَّرَ وَأَعْطَى التَّلَامِيذَ وَقَالَ: خُذُوا، كُلُوا، هَذَا هُوَ جَسَدِي. ²⁷ وَأَخَذَ الْكَاسَ وَشَكَرَ وَأَعْطَاهُمْ قَائِلًا: اشْرَبُوا مِنْهَا كُلُّكُمْ، ²⁸ لَأَنَّ هَذَا هُوَ دَمِي الَّذِي لِلْعَهْدِ الْجَدِيدِ الَّذِي يُسَقُّ مِنْ أَجْلِ كَثِيرِينَ لِمَغْفِرَةِ الْخَطَايَا. ²⁹ وَأَقُولُ لَكُمْ: إِنِّي مِنَ الْآنَ لَا أَشْرَبُ مِنْ نِتَاجِ الْكَرْمَةِ هَذَا إِلَى ذَلِكَ الْيَوْمِ جَيِّمًا أَشْرَبُهُ مَعَكُمْ جَدِيدًا فِي مَلَكُوتِ أَبِي. ³⁰ ثُمَّ سَبَّحُوا وَخَرَجُوا إِلَى جَبَلِ الرِّثُونِ.

يسوع يُنبئ بإنكار بطرس

³¹ جَيِّئِذٍ قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: كُلُّكُمْ تَشْكُونُونَ فِيَّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "أَنِّي أَصْرُبُ الرَّاعِي فَتَشْتَدُّ خِرَافُ الرَّعِيَّةِ". ³² وَلَكِنْ بَعْدَ قِيَامِي أَسْبِقُكُمْ إِلَى الْجَلِيلِ. ³³ فَأَجَابَ بُطْرُسُ وَقَالَ لَهُ: وَإِنْ شَكَّ فِيكَ الْجَمِيعُ فَأَنَا لَا أَشْكُ أَبَدًا. ³⁴ قَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ دَبْكُ تُكْزِرُنِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ³⁵ قَالَ لَهُ بُطْرُسُ: وَلَوْ اضْطَرَرْتُ أَنْ أَمُوتَ مَعَكَ لَا أَكْثِرُكَ. هَكَذَا قَالَ أَيْضًا جَمِيعُ التَّلَامِيذِ.

يسوع يصلي في جثسيماني

³⁶ جَيِّئِذٍ جَاءَ مَعَهُمْ يَسُوعُ إِلَى صَيِّعَةٍ يُقَالُ لَهَا جَثْسِيمَانِي، فَقَالَ لِلتَّلَامِيذِ: اجْلِسُوا هَهُنَا حَتَّى أَمْضِيَ وَأُصَلِّي هُنَاكَ. ³⁷ ثُمَّ أَخَذَ مَعَهُ بُطْرُسَ وَابْنَيْ زَبْدَى وَابْتَدَأَ يَخْرُنُ وَيَكْتَتِبُ. ³⁸ فَقَالَ لَهُمْ: تَفْسِي خَرَبَتُهُ جَدًّا حَتَّى الْمَوْتِ، أَمْكُنُوا هَهُنَا وَاسْهَرُوا مَعِي. ³⁹ ثُمَّ تَقَدَّمَ قَلِيلًا وَخَرَّ عَلَى وَجْهِهِ وَكَانَ يُصَلِّي قَائِلًا: يَا أَبَتَاهُ، إِنْ أَمْكَنْ فَلْتَعِزَّنِي عَنِّي هَذِهِ الْكَاسُ، وَلَكِنْ لَيْسَ كَمَا أُرِيدُ أَنَا بَلْ كَمَا تُرِيدُ أَنْتَ. ⁴⁰ ثُمَّ جَاءَ إِلَى التَّلَامِيذِ فَوَجَدَهُمْ نِيَامًا، فَقَالَ لِبُطْرُسَ: أَهَكَذَا مَا قَدِرْتُمْ أَنْ تَسْهَرُوا مَعِي سَاعَةً وَاجِدَةً؟ ⁴¹ اسْهَرُوا وَصَلُّوا لئَلَّا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِبَةٍ، أَمَّا الرُّوحُ فَتَسْبِيحُ وَأَمَّا الْجَسَدُ فَضَعِيفٌ. ⁴² فَمَضَى أَيْضًا ثَانِيَةً وَصَلَّى قَائِلًا: يَا أَبَتَاهُ، إِنْ لَمْ يُمَكِّنْ أَنْ تَعْبُرَ عَنِّي هَذِهِ الْكَاسُ إِلَّا أَنْ أَشْرَبَهَا فَلْتُكُنْ مَشِيئَتُكَ. ⁴³ ثُمَّ جَاءَ فَوَجَدَهُمْ أَيْضًا نِيَامًا، إِذْ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ ثَقِيلَةً. ⁴⁴ فَتَرَكَهُمْ وَمَضَى أَيْضًا وَصَلَّى ثَالِثَةً قَائِلًا ذَلِكَ الْكَلَامَ بَعْيِيهِ. ⁴⁵ ثُمَّ جَاءَ إِلَى تَلَامِيذِهِ وَقَالَ لَهُمْ: تَامُوا الْآنَ وَاسْتَرِيحُوا، هُوَذَا السَّاعَةُ قَدِ

Hohenpriestern ¹⁵ und sprach: Was wollt ihr mir geben? Ich will ihn euch verraten. Und sie boten ihm dreißig Silberlinge. ¹⁶ Und von da an suchte er eine Gelegenheit, ihn zu verraten.

Das Abendmahl

¹⁷ Aber am ersten Tag der ungesäuerten Brote traten die Jünger zu Jesus und sprachen zu ihm: Wo willst du, dass wir dir das Passalamm zum Essen bereiten? ¹⁸ Er sprach: Geht hin in die Stadt zu einem und sprecht zu ihm: Der Meister lässt dir sagen: Meine Zeit ist nahe; ich will bei dir das Passa halten mit meinen Jüngern. ¹⁹ Und die Jünger taten wie ihnen Jesus befohlen hatte, und bereiteten das Passalamm.

²⁰ Und am Abend setzte er sich zu Tisch mit den Zwölfen. ²¹ Und als sie aßen, sprach er: Wahrlich, ich sage euch: Einer unter euch wird mich verraten. ²² Und sie wurden sehr betrübt und jeder von ihnen fing an zu fragen, und sagte zu ihm: HERR, bin ich's? ²³ Er antwortete und sprach: Der die Hand mit mir in die Schüssel taucht, der wird mich verraten. ²⁴ Der Menschensohn geht zwar dahin, wie von ihm geschrieben steht; doch weh dem Menschen, durch den der Menschensohn verraten wird! Es wäre für jenen Menschen besser, wenn er nie geboren wäre. ²⁵ Da antwortete Judas, der ihn verriet, und sprach: Bin ich's, Rabbi? Er sprach zu ihm: Du sagst es.

²⁶ Als sie aber aßen, nahm Jesus das Brot, dankte und brach's und gab's den Jüngern und sprach: Nehmt, esst; das ist mein Leib. ²⁷ Und er nahm den Kelch und dankte, gab ihnen den und sprach: Trinket alle daraus; ²⁸ das ist mein Blut des neuen

اَقْتَرَبْتُ وَإِنَّ الْإِنْسَانَ يُسَلِّمُ إِلَى أَيْدِي الْخَطَاةِ.⁴⁶ قُومُوا تَطْلِقْ، هُوَذَا الَّذِي يُسَلِّمُنِي قَدْ أَقْتَرَبَ.

القبض على يسوع

⁴⁷ وفيما هو يتكلم إذا يهوذا، أحد الإثني عشر، قد جاء ومعه جمع كثير يسئوف وعصبي من عند رؤساء الكهنة وشيوخ الشعب.⁴⁸ والذي أسلمه أعطاهم علامة قائلاً: الذي أقبله هو هو، أمسكوه.⁴⁹ فلوقب تقدم إلى يسوع وقال: السلام، يا سيدي، وقبله.⁵⁰ فقال له يسوع: يا صاحب، لماذا جئت؟ حينئذ تقدموا وألقوا الأباري على يسوع وأمسكوه.⁵¹ وإذا واحد من الذين مع يسوع مده واستل سيفه وصرب عند رئيس الكهنة فقطع أذنه.⁵² فقال له يسوع: رد سيفك إلى مكانه، لأن كل الذين يأخذون السيف بالسيف يهلكون.⁵³ أظن أني لا أستطيع الآن أن أطلب إلى أبي فيقدم لي أكثر من اثني عشر جيشاً من الملائكة؟⁵⁴ فكيف تكمل الكتب؟ أنه هكذا ينبغي أن يكون.

⁵⁵ في تلك الساعة قال يسوع للجموع: كانه علي لص خرجتم يسئوف وعصبي لتأخذوني. كل يوم كنتم أجلس معكم أعلم في الهيكل ولم تُمسكوني.⁵⁶ وأما هذا كله فقد كان لكي تكمل الكتب الأنبياء. حينئذ تركه التلاميذ كلهم وهربوا.

يسوع أمام مجمع اليهود

⁵⁷ والذين أمسكوا يسوع مَصَّوْا به إلى قيافا، رئيس الكهنة، حيث اجتمع الكتبة والشيوخ.⁵⁸ وأما بطرس فتبعه من بعيد إلى دار رئيس الكهنة فدخل إلى داخل وجلس بين الخدام ليظطر التهاية.⁵⁹ وكان رؤساء الكهنة والشيوخ والمجمع كله يطلبون شهادة زور على يسوع لكي يقتلوه،⁶⁰ فلم يجدوا. ومع أنه جاء شهود زور كثيرين، لم يجدوا. ولكن أخيراً تقدم شاهدان زور وقالوا: هذا قال إني أفيد أن أنقض هيكلك الله وفي ثلاثة أيام أبنيه.⁶² فقام رئيس الكهنة وقال له: أما تحب يسوع؟ ماذا يشهد به هذان عليك؟⁶³ وأما يسوع فكان ساكناً. فسأله رئيس الكهنة: استخلفك بالله الحي أن تقول لنا: هل أنت المسيح ابن الله؟⁶⁴ قال له يسوع: أنت قلت، وأيضا أقول لكم: من الآن تبصرون ابن الإنسان جالسا عن يمين القوة وآتياً على سحاب السماء.⁶⁵ فمزق رئيس الكهنة حبيزه ثيابه قائلاً: قد جدد. ما حاجتنا بعد إلى شهود؟ ها قد سمعتم

Testaments, welches vergossen wird für viele zur Vergebung der Sünden.²⁹ Ich sage euch: Ich werde von nun an nicht mehr von diesem Gewächs des Weinstocks trinken bis an den Tag, da ich's neu trinken werde mit euch in meines Vaters Reich.³⁰ Und als sie den Lobgesang gesungen hatten, gingen sie hinaus an den Ölberg.

Jesus kündigt Petrus seine Verleugnung an

³¹ Da sprach Jesus zu ihnen: In dieser Nacht werdet ihr alle Ärgernis nehmen an mir. Denn es steht geschrieben: "Ich werde den Hirten schlagen, und die Schafe der Herde werden sich zerstreuen."³² Wenn ich aber auferstanden bin, will ich vor euch hingehen nach Galiläa.³³ Petrus aber antwortete und sprach zu ihm: Wenn auch alle an dir Ärgernis nehmen, so will ich doch niemals Ärgernis nehmen an dir.³⁴ Jesus sprach zu ihm: Wahrlich, ich sage dir: In dieser Nacht, ehe der Hahn kräht, wirst du mich dreimal verleugnen.³⁵ Petrus sprach zu ihm: Und wenn ich mit dir sterben müsste, so will ich dich nicht verleugnen. Das Gleiche sagten auch alle Jünger.

Jesus betet in Gethsemane

³⁶ Da kam Jesus mit ihnen zu einem Hof, der hieß Gethsemane, und sprach zu seinen Jüngern: Setzt euch hier, während ich dorthin gehe und bete.³⁷ Und nahm zu sich Petrus und die zwei Söhne des Zebedäus und fing an zu trauern und zu zagen.³⁸ Da sprach Jesus zu ihnen: Meine Seele ist betrübt bis an den Tod; bleibt hier und wacht mit mir!³⁹ Und er ging ein wenig weiter, fiel nieder auf sein

تَجِدِيهٖ. ⁶⁶مَاذَا تَرَوْنَ؟ فَأَجَابُوا: إِنَّهُ مُسْتَوْجِبُ
 الْمَوْتِ. ⁶⁷جِيئِيذِ بَصِيفُوا فِي وَجْهِهِ وَلَكُمُوهُ، وَآخِزُوا
 لَطْمُوهُ ⁶⁸قَائِلِينَ: تَبَّأَ لَنَا، أَيُّهَا الْمَسِيحُ: مَنْ صَرَبَكَ؟

بطرس يُنكر يسوع

⁶⁹أَمَّا بُطْرُسُ فَكَانَ جَالِساً خَارِجاً فِي الدَّارِ، فَجَاءَتْ إِلَيْهِ
 جَارِيَةٌ قَائِلَةً: وَأَنْتَ كُنْتَ مَعَ يَسُوعَ الْجَلِيلِيِّ. ⁷⁰فَأَنْكَرَ قُدَّامَ
 الْجَمِيعِ قَائِلاً: لَسْتُ أَدْرِي مَا تَقُولِينَ. ⁷¹ثُمَّ إِذْ خَرَجَ إِلَى
 الدَّهْلِيِزِ رَأَاهُ أُخْرَى فَقَالَتْ لِلَّذِينَ هُنَاكَ: وَهَذَا كَانَ مَعَ
 يَسُوعَ النَّاصِرِيِّ. ⁷²فَأَنْكَرَ أَيْضاً يَقْسِمًا: إِنِّي لَسْتُ أَعْرِفُ
 الرَّجُلَ. ⁷³وَبَعْدَ قَلِيلٍ جَاءَ الْفَيَّامُ وَقَالُوا لِبُطْرُسَ: حَقًّا،
 أَنْتَ أَيْضاً مِنْهُمْ فَإِنَّ لُعْنَتَكَ تُظْهِرُكَ. ⁷⁴فَابْتَدَأَ جِيئِيذِ بَلْعُنْ
 وَبَخْلِفْ: إِنِّي لَا أَعْرِفُ الرَّجُلَ. وَلِلْوَقْتِ صَاحَ
 الدِّيكِ. ⁷⁵فَتَذَكَّرَ بُطْرُسُ كَلَامَ يَسُوعَ الَّذِي قَالَ لَهُ: إِنَّكَ
 قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ الدِّيكُ تُنْكِرُنِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. فَخَرَجَ إِلَى
 خَارِجٍ وَبَكَى بُكَاءً مُرّاً.

Angesicht und betete und sprach: Mein Vater, ist's möglich, so gehe dieser Kelch von mir; doch nicht, wie ich will, sondern wie du willst! ⁴⁰Und er kam zu seinen Jüngern und fand sie schlafend und sprach zu Petrus: Könnt ihr denn nicht eine Stunde mit mir wachen? ⁴¹Wachet und betet, damit ihr nicht in Anfechtung fallt! Der Geist ist willig; aber das Fleisch ist schwach. ⁴²Zum zweiten Mal ging er wieder hin, betete und sprach: Mein Vater, ist's nicht möglich, dass dieser Kelch an mir vorübergehe, ohne dass ich ihn trinke, so geschehe dein Wille! ⁴³Und er kam und fand sie abermals schlafend, und ihre Augen waren voller Schlaf. ⁴⁴Und er ließ sie und ging abermals hin und betete zum dritten Mal und redete dieselben Worte. ⁴⁵Da kam er zu seinen Jüngern und sprach zu ihnen: Ach, wollt ihr nur schlafen und ruhen? Siehe, die Stunde ist hier, dass der Menschensohn in die Hände der Sünder überantwortet wird. ⁴⁶Steht auf, lasst uns gehen! Siehe, er ist da, der mich verrät!

Die Gefangennahme Jesu

⁴⁷Und als er noch redete, siehe, da kam Judas, einer der Zwölf, und mit ihm eine große Schar, mit Schwertern und mit Stangen, von den Hohenpriestern und Ältesten des Volkes. ⁴⁸Und der Verräter hatte ihnen ein Zeichen gegeben und gesagt: Welchen ich küssen werde, der ist's; den greift. ⁴⁹Und sogleich trat er zu Jesus und sprach: Sei gegrüßt, Rabbi! und küsste ihn. ⁵⁰Jesus aber sprach zu ihm: Mein Freund, warum bist du gekommen? Da traten sie heran und legten die Hände an Jesus und ergriffen ihn. ⁵¹Und siehe,

einer von denen, die mit Jesus waren, streckte die Hand aus und zog sein Schwert und schlug den Knecht des Hohenpriesters und hieb ihm ein Ohr ab.⁵² Da sprach Jesus zu ihm; Stecke dein Schwert an seinen Ort! Denn wer das Schwert nimmt, der soll durchs Schwert umkommen.⁵³ Oder meinst du, ich könnte nicht meinen Vater bitten, dass er mir jetzt mehr als zwölf Legionen Engel schicke?⁵⁴ Wie würde sonst die Schrift erfüllt, dass es so geschehen muss?

⁵⁵ Zu der Stunde sprach Jesus zu den Scharen: Ihr seid ausgezogen wie zu einem Mörder, mit Schwertern und Stangen, mich zu fangen. Bin ich doch täglich bei euch gesessen und habe gelehrt im Tempel, und ihr habt mich nicht ergriffen.⁵⁶ Aber das ist alles geschehen, damit erfüllt würden die Schriften der Propheten. Da verließen ihn alle Jünger und flohen.

Jesus vor dem Rat der Juden

⁵⁷ Die aber Jesus ergriffen hatten, führten ihn zu dem Hohenpriester Kaiphas, wo die Schriftgelehrten und Ältesten sich versammelt hatten.⁵⁸ Petrus aber folgte ihm von ferne bis zum Palast des Hohenpriesters und ging hinein und setzte sich zu den Knechten, um zu sehen, wie es ausgehen sollte.⁵⁹ Die Hohenpriester aber und die Ältesten und der ganze Rat suchten falsches Zeugnis gegen Jesus, damit sie ihn töteten,⁶⁰ und fanden keins. Und obwohl viele falsche Zeugen herzu⁶⁰ traten, fanden sie doch keins. Zuletzt traten zwei falsche Zeugen herzu⁶¹ und sprachen: Er hat gesagt: Ich kann den Tempel Gottes abbrechen und

ihn in drei Tagen bauen.⁶² Und der Hohepriester stand auf und sprach zu ihm: Antwortest du nichts auf das, was diese gegen dich bezeugen?⁶³ Aber Jesus schwieg still. Und der Hohepriester antwortete und sprach zu ihm: Ich beschwöre dich bei dem lebendigen Gott, dass du uns sagst, ob du bist der Christus, der Sohn Gottes.⁶³ Jesus sprach zu ihm: Du sagst es. Doch ich sage euch: Von nun an werdet ihr sehen den Menschensohn sitzen zur Rechten der Kraft und kommen auf den Wolken des Himmels.⁶⁵ Da zerriss der Hohepriester seine Kleider und sprach: Er hat Gott gelästert! Was bedürfen wir weiterer Zeugen? Siehe, jetzt habt ihr seine Gotteslästerung gehört.⁶⁶ Was meint ihr? Sie antworteten und sprachen: Er ist des Todes schuldig!⁶⁷ Da spien sie ihm ins Angesicht und schlugen ihn mit Fäusten. Einige aber schlugen ihn ins Angesicht⁶⁸ und sprachen: Weissage uns, Christus, wer ist's, der dich schlug?

Die Verleugnung durch Petrus

⁶⁹Petrus aber saß draußen im Hof; und es trat zu ihm eine Magd und sprach: Und du warst auch mit dem Jesus aus Galiläa.⁷⁰ Er leugnete aber vor ihnen allen und sprach: Ich weiß nicht, was du sagst.⁷¹ Als er aber zur Tür hinausging, sah ihn eine andere und sprach zu denen, die da waren: Dieser war auch mit dem Jesus von Nazareth.⁷² Und er leugnete abermals und schwor dazu: Ich kenne den Menschen nicht.⁷³ Und nach einer kleinen Weile traten die hinzu, die dastanden, und sprachen zu Petrus: Wahrlich, du bist auch einer von denen; denn deine Sprache verrät dich.⁷⁴ Da fing er an sich zu

Matthew 26

verfluchen und zu schwören: Ich kenne diesen Menschen nicht. Und sogleich krähte der Hahn.⁷⁵ Da dachte Petrus an die Worte Jesu, als er zu ihm sagte: "Ehe der Hahn krähen wird, wirst du mich dreimal verleugnen", und ging hinaus und weinte bitterlich.